

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

издава

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТНИКъ“:
за въ Княжество 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенските раз-
носчи 30 лева.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за обозримости и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ ВѢСТНИКъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, вторникъ 29 декември 1887 год.

Брой 147.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вътрешните Дѣла.

УКАЗЪ

№ 442.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявяваме на всички Наши върноподданици:
Обикновенното Народно Събрание въ своята
I сесия, на 14 декември 1887 година прие
Ний утвърдихме и утвърдяваме следующия:

ЗАКОНЪ

за инвалидното съдържание на административно-
полицейските чиновници.

Чл. 1. Всѣки административно-полицейски чиновници (окр. управител, Софийски градоначалникъ, окол. началникъ, градски началникъ, полицейски приставъ, помощникъ на окол. началникъ, помощникъ на полицейски приставъ и секретарь при окръжно и околийско управление, когато замѣстява началниците си), ако при испълнение служебните си обязанности не по собствена вина, се нарани или поврѣди до толкова, що да не може да искарва прѣхраната съ собственъ трудъ за винаги, или временно получва отъ Държавата помощъ или пенсия въ размѣръ, опрѣдѣленъ споредъ настоящия законъ.

Чл. 2. Всѣки отъ изброените по-горѣ административно-полицейски чиновници, който поради раняване или поврѣждания стане временно неспособенъ да испълнява служебните си обязанности, подава, по установение редъ, прошение до Министра на Вътрешните Дѣла за отпускъ.

При прошението се прилага медицинско сви-

дѣтельство (подписано отъ единъ лѣкаръ), въ което да бѫдатъ точно указаны, естеството на раната или поврѣжданието, нуждното за лѣкуване врѣме, родътъ и нуждата отъ специални среѣства за лѣкуване (минерални води, промѣнение на климата и пр.).

Чл. 3. Министътъ на Вътрешните Дѣла, слѣдъ като изслуша мнѣнието на Медицинския Съвѣтъ, може, ако намѣри за нуждно, да нареди, щото болниятъ чиновникъ да се прѣгледа отъ една комисия съставена отъ трима лѣкари. За членове на комисията се назначаватъ лѣкари, по гражданското или военното вѣдомство и само ако нѣма такива, градски или волнопрактикущи.

Чл. 4. Слѣдъ испълнението на предвидените въ чл. чл. 2 и 3 формалности, Министътъ на Вътрешните Дѣла разрѣшава показания въ медицинското свидѣтельство отпусъ, който, ако стане нужда, може да се продължи. Въ никой случай обаче отпуска не трѣба да надминава общото число деветъ мѣсеки.

Чл. 5. Чиновникъ, който поради получени при испълнение служебните си обязанности рани или поврѣждания се намѣрва въ отпускъ, получва цѣлата си заплата само прѣзъ първите три мѣсека, а прѣзъ останалите шестъ мѣсека само половината.

Чл. 6. Ако за лѣкуването си чиновникъ се принуди да излѣзе вънъ отъ Княжеството, тогаът освѣтъ показаната въ чл. 5 заплата, той получава отъ държавата за пътни разноски и една помощъ, на която размѣрътъ за всѣки отдельенъ случай се опредѣля отъ Министерския Съвѣтъ. Тая помощъ не може да бѫде по-голяма отъ 1000 лева.

Чл. 7. Ако слѣдъ истичанието на деветъ мѣсечния отпускъ се окаже, че ранитъ или поврѣжданията на чиновника не сѫ оздравѣли и изискватъ продължително лѣкуване, или сѫ

станжли неизлечими, или ако и да съх оздравели, но съх оставили сериозни повръждания, които правят чиновника неспособен за служба, чиновникът се уволява и му се определя пенсия въ размъръ и разрядъ показани въ слѣдующия членъ.

Забължка. Състоянието на чиновникъ следъ отпуска и неговата способность или неспособност къмъ службата се определят отъ една комисия въ показания въ чл. 3 съставъ.

Чл. 8. Споредъ стъпенъта на получените повръждания, пенсията на чиновниците биватъ отъ три разряда.

Пенсия отъ I разрядъ се отпуска на ония чиновници, които съх станали съвършено неспособни за работа и иматъ нужда отъ прислужване, отъ II разрядъ се отпуска на ония чиновници, които съх станали неспособни за работа, но нѣматъ нужда отъ прислужване, а отъ III разрядъ на ония, които съх станали полуспособни за работа. Размѣрът на пенсията е показанъ въ приложената таблица I.

Чл. 9. Пенсията се отпуска съ Княжески указъ, по представление отъ Министра на Вътрешните Дѣла, основано всѣкога на едно мотивирано постановление отъ Министерския Съветъ.

Чл. 10. Отпускатата пенсия отъ по-доленъ разрядъ може да се замѣни съ друга отъ по-горенъ, ако повръжданията на чиновникът следъ пенсионирането му се усилятъ повече. При прошението си за замѣниване пенсията, чиновника трѣбва да представи подписано отъ трима лѣкари медицинско свидѣтелство, въ което точно да е опредѣлено увеличението на повръжданието и причините на увеличението имъ.

Чл. 11. Семействата на административно-полицейските чиновници иматъ право на пенсия размѣрът на която е показанъ въ таблица II, само въ слѣдующите случаи:

а) когато чиновникът бѫде убитъ при исполнение служебните си обязанности, или умре по причини на получените рани и повръждания;

б) когато чиновникът умре, следъ като е билъ пенсиониран;

в) когато чиновникът — пенсионеръ бѫде осъденъ за прѣстъпление, което влече подирѣ си лишение отъ граждански и политически права, и

г) когато пенсиониранъ се постави подъ настойничество за разсипнически животъ.

Чл. 12. Право на пенсия иматъ:

а) жената и дѣцата на чиновника; б) баща му и майка му, ако сами тѣ не съх способни

за работа и въ семейството имъ нѣма другъ способенъ за работа; в) малолѣтните му братя и сестри сираци и г) дѣдо и баба му, когато не съх способни за работа и нѣматъ дѣца или внучи способни за работа.

Забължка. Когато чиновникът има жена или дѣца, родители, братята, и сестрите му, дѣдо му и баба му не могатъ да получаватъ пенсия.

Чл. 23. Пенсия за чиновническите семейства се отпуска само една, ако въ семействата и да има членове отъ двѣ или повече отъ показаните въ предходния членъ стъпени.

Чл. 14. За да получи пенсия чиновническото семейство, трѣбва да испрати чрезъ мѣстния окр. управителъ до Министра на Вътрешните Дѣла прошение, при което трѣбва да се приложи: а) свидѣтелство отъ прямото началство на чиновника, че той е убитъ или раненъ при исполнение на служебните си обязанности; б) свидѣтелство отъ лѣкаря, който го е лѣкувалъ, че смъртъта е послѣдвали отъ получените при исполнение служебните си обязанности рани и повръждания; в) пенсионерното свидѣтелство на чиновника, ако му е била отпусната пенсия; г) свидѣтелство отъ управлението на общината, въ която живѣе, за самоличността си и правото си за пенсия, и д) сѫдебни акти за осъдданието или оставянието пенсионера чиновникъ подъ настойничество, ако пенсията се иска по указаните въ пунктове в) и г) на чл. 11.

Чл. 15. Пенсията на чиновниците се прекратява:

1) въ показаните на чл. 11 (пунктове б, в и г) случаи;

2) когато чиновника постъпи на държавна служба, и

3) когато се засели безъ разрѣшене отъ правителството въ друга държава.

Чл. 16. Пенсията на чиновническите семейства се прекратява:

1) за жената на чиновника, когато се ожени или нѣкой отъ синовете ѝ достигне до пълнолѣтие;

2) за дѣцата му отъ мажки поль, както и за малолѣтните му братя до пълнолѣтието имъ;

3) за дѣца отъ женски поль, както и за малолѣтните му сестри до оженяванието или пълнолѣтието имъ, и

4) за баща му и майка му, както за дѣда и баба му, когато другъ тѣхенъ синъ или внукъ стане способенъ за работа.

Чл. 17. Стражаритѣ получаватъ пенсия по „законъ за инвалидното съдържание“ отъ 25 ноември 1880 г. По сѫщия законъ получаватъ пенсия потераджите и лицата, които общинските власти даватъ въ помощъ на потерата, съгласно чл. 4 отъ закона за истрѣбление разбойничеството.

Чл. 18. Настоящия законъ има сила и за ония административно полицейски чиновници, които преди издаванието му сѫ получили нѣкаки рани или поврѣждания, вслѣдствие на което сѫ станали неспособни за работа, а така сѫщо и за семействата на убитите или умрѣли чиновници.

ТАБЛИЦА I. Пенсии на административно-полицейск. чиновници.

Наименование на длѣжността	Размѣръ на годишната пенсия		
	Отъ I разрядъ	Отъ II разрядъ	Отъ III разрядъ
лева	лева	лева	лева
Окръженъ управителъ или Софийски градоначалникъ . . .	3600	2700	1800
Околийски или градски начальникъ	1800	1350	900
Секретарь при окр. управление	1200	1000	720
Полицейски приставъ	1000	720	600
Секретарь при окол. или градски начальникъ	720	600	450
Помощникъ на околийски начальникъ или на полиц. приставъ	600	450	360

ТАБЛИЦА II. Пенсии за чиновнически семейства.

Наименование на длѣжността	Размѣръ на годишната пенсия												Вдовица съ три и помече дѣца			Вдовица съ по- малко съ 3 дѣца			Вдовица безъ дѣца			Едно сираче			Двѣ сирачета			Три и повече си- рачета			Баща и майка			Само баща или майка			Повече отъ 2 братя и сестри сирачи			Братъ и сестра си- рачи			Братъ или сестра сирачи			Дѣло и баба			Само дѣло или баба		
	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева	лева																			
	1800	1200	720	420	540	840	600	420	720	540	420	540	420	1200	800	540	400	480	600	480	400	540	480	400	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360																	
Окр. управителъ или Софийски градоначалникъ . . .	1800	1200	720	420	540	840	600	420	720	540	420	540	420	1200	800	540	400	480	600	480	400	540	480	400	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360																	
Околийски или градски начальникъ	1200	800	540	400	480	600	480	400	540	480	400	540	480	800	600	480	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360																
Секретарь при окръжно управление	800	600	480	360	420	540	480	360	480	360	420	480	360	720	540	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360	420	360																
Полицейски приставъ	720	540	420	340	360	480	420	240	480	360	420	480	360	600	480	360	300	360	300	360	300	360	300	360	300	240	360	300	240	360	300	240	360	300	240	360															
Секретарь при околийско или градско управление .	600	480	360	240	300	360	300	240	360	300	240	360	300	500	420	300	180	300	180	300	180	150	180	150	180	150	180	150	180	150	180	150	180	150	180																
Помощникъ на околийски начальникъ или на полицейски приставъ	500	420	300	180	300	420	300	180	300	180	300	180	150	420	300	180	300	180	300	180	150	180	150	180	150	180	150	180	150	180	150	180	150	180																	

Настоящия законъ се втира и прие въ настоящата му форма отъ V обикновенно Народно Събрание въ XL-то му засѣдание отъ 14 декември 1887 година.

Заповѣдваме настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствие.

Распорежданията за ввѣвеждане въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Вхѣрѣшните Дѣла.

Издаденъ въ Нашъ Дворецъ въ София на 16 Декември 1887 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписанъ:

Министъръ на Вхѣрѣшните Дѣла,

С. Стамболовъ.

Първообразниятъ законъ облѣченъ съ Държавния Печатъ, зарегистриранъ подъ № 144 на 23 Декември 1887 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министъръ на Правосъдието, К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,
№ 11628.

Господарю!

Имамъ честь да моля Ваше Ц. Височество да благоволите и утвѣрдите съгласно чл. чл. 10 и 45 отъ Конституцията, приетий отъ Народното Събрание въ XL-то му засѣдание „законъ за инвалидното съдържание на административно-полицейските чиновници“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 16 декември 1887 год.
Министъръ на Вхѣрѣшните Дѣла, С. Стамболовъ.

По Министерството на Правосъдието**НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.****Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България,**

Обявяваме на всички Наши вътроподданици: Обикновенното Народно Събрание въ своята I сесия на 16 декември 1887 година прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме следующия

ЗАКОНЪ ЗА ПЕЧАТА.**Общи начала.**

Чл. 1. Отварянието на печатница е свободно. Всекой, който иска да отвори печатница или литография, длъженъ е да извѣсти писмено прокурорския надзоръ при мѣстния окръженъ съдъ, като му съобщи своето име и презиме, своето постоянно мѣстожителство както и мѣстото, гдѣто се намира печатницата.

За неиспълнение на това предписание стопанина на печатницата се наказва съ глоба отъ 100—1000 лева.

Чл. 2. Всичко що се печати въ печатницата или литографията трѣбва да носи фирмата и мѣстонаходението ѝ; въ противенъ случай стопанинътъ на печатницата се наказва съ глоба отъ 50—500 лева.

Чл. 3. Всички въстникъ или периодическо списание, освѣтъ името на печатницата, трѣбва да нося и името на единъ списателъ (редакторъ).

За неиспълнение на това предписание стопанина на печатница се наказва съ глоба отъ 200—500 лева; съ сѫщата глоба се наказва издатель и писателъ; ако горнитъ лица сѫ неизвѣстни, наказва се съ сѫщата глоба раздавача или продавача на печатаното произведение.

Чл. 4. Издатель може да бѫде всѣки пълнолѣтънъ български подданикъ, който се ползова съ граждански и политически права и има постоянно мѣстожителство въ България.

Чл. 5. Списателъ (редакторъ) може да бѫде всѣки пълнолѣтънъ български подданикъ, който се ползова съ граждански и политически права, има постоянно мѣстожителство въ мѣстото, гдѣто излиза списанието.

Чл. 6. Тѣзи, които безъ да притежаватъ условията, изброени въ чл. 4 и 5 станатъ издатели или списатели на едно списание, се наказватъ съ затворъ отъ 15 дenie до два мѣседа.

Чл. 7. Издателя на едно периодическо списание длъженъ е въ 24 часа слѣдъ първото му издаване да представи на прокурорския надзоръ на мѣстния окръженъ съдъ писмено зъявление, което да съдържа неговото име и презиме, постоянно му мѣстожителство, названието на списанието, въ коя печатница и кое мѣсто сѫ печати то, колко пакти ще излиза, името и презимето на писателя, както и приложение отъ удостовѣрения, че той притежава предвидените въ чл. 5 качества.

За нарушение на това предписание издателя се наказва съ глоба отъ 10—100 лева.

Чл. 8. За всѣко промѣнение на издателя на периодическото списание или печатницата, въ която се печати списанието, трѣбва да извѣсти прокурорския надзоръ при мѣстния окръженъ съдъ.

За неиспълнение това предписание наказва се издателя, а ако той е неизвѣстенъ, стопанина на печатницата съ глоба отъ 10—100 лева.

Чл. 9. Никой не може да бѫде издатель или писателъ на въстникъ или на периодическо списание, докѣто излѣжава въ затвора наказание за позорно прѣстъпление или за прѣстъпление по печата.

За нарушение на това правило виновнитъ се наказва съ глоба отъ 50—500 лева.

Чл. 10. Всичкитѣ правителствени мѣста, лица и учреждения могатъ да отправятъ безплатно до периодическите издания за обнародване нужднитѣ поправки на предварително по-мѣстенитѣ членове въ въстника или списанието, относително до тѣхното управление.

Съобщеното се напечатва на първата страница въ най-ближниятъ или въ първия послѣдующи брой послѣ испроважданието му и съ обикновенитѣ букви за тая страница безъ никакви поправки.

Нарушения на тая статия се наказватъ съ глоба отъ 50—200 лева.

Чл. 11. Всѣко частно учреждение или лице, за което се говори въ единъ въстникъ има право да изисква отъ издателя да напечати единъ отговоръ, по начина, показанъ въ предидущата статия. Отговора трѣбва да бѫде написанъ въ прилична форма.

За да може отговорътъ да се напечата безплатно, той не трѣбва да надминува на дължина два пакти статията, която го е предизвикала. За върхнината на отговора се плаща споредъ тарифата за извѣстията, които сѫ печа-

татъ въ въстника. Ако издателъ се откаже да обнародва отговорите, които му се прашатъ, наказва се съ глоба отъ 20—500 лева, независимо отъ другите законни следствия на обнародваната статия.

Чл. 12. Прѣстѣплението по печата се счита за ония, които се извѣршватъ чрезъ напечатване, литографиране, хектографиране на книги, брошури, въстници, лѣтящи листове, (обявления) или чрезъ рисунки и фотографно.

Чл. 13. За всѣко прѣстѣжение, извѣршено чрезъ печата, отговаря писателя.

Чл. 14. Ако писателя е неизвѣстенъ или отсѫтствува, привлича се на углавна отговорност издателя на списанието, а ако и той е неизвѣстенъ, отговаря стопанина на печатницата. При отсѫтствието и на той послѣдния наказва се раздавача или продавача на списанието.

Чл. 15. Прѣпечатването на една прѣстѣпна статия се счита за съучастничество въ прѣстѣжение даже и въ случаите, когато никакво прѣстѣдване още не е подигнато срещу изданietо, отъ което е заета.

Чл. 16. Внисанието въ Княжеството чуждестранини въстници, списания и книги е свободно.

Внасянието на каквата да била книга, въстникъ или списание, въ които се съдържатъ прѣстѣпления предвидени въ настоящия законъ, може да се забрани по рѣшене на Министерския Съвѣтъ обнародвано въ „Държавенъ Въстникъ“.

Чл. 17. Който внася или распространява запретени книги, въстници или списания, наказва се съ глоба отъ 50—500 лева, а въстникъ, книжъ или списанието се конфискуватъ.

Ако би распространямеятъ книги и пр. съдържатъ прѣстѣпления, предвидени въ настоящия законъ, прѣносителя и распространителя се наказватъ като автори.

Прѣстѣпления.

Чл. 18. Който чрезъ печата подбужда или предизвика извѣршването на прѣстѣпления предвидени въ общий наказателенъ законъ, наказва се съ затворъ отъ три мѣсека до три години. Ако прѣстѣпленiето съ е извѣрило всѣдѣствие на такова подбуждане или предизвикване, виновниятъ се наказва като главенъ дѣцъ на това прѣстѣжение.

Чл. 19. За подбуждане или предизвикване чрезъ печата на прѣстѣпления, които нарушаютъ вътрѣшната или външната безопасностъ

на Държавата, или личната безопасностъ на Князя, виновниятъ се наказва съ затворъ отъ една до пять години.

Чл. 20. Който подбужда чрезъ печата на не послушностъ, или неиспѣлнение на законите или законните распореждания на властъта, или на незачитане на властъта, наказва се съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до една година.

Чл. 21. Който напада властъта или неприкосновеността на Князя, наказва се съ затворъ отъ една година до пять години. Съ сѫщото наказание се наказватъ тѣзи, които проповѣдватъ прѣдателство или измѣна на Държавата.

Чл. 22. Който чрезъ печата оскѣрби Князя или пъкъ прѣска клѣвети за Него, наказва се съ затворъ отъ една година до три години.

Чл. 23. Който чрезъ печата хвали, одобрява или оправдава дѣянія, които по закона се счита за прѣстѣпления, наказва се съ затворъ отъ единъ до шесть мѣсеки.

Чл. 24. Оскѣрблението или клѣветничеството нанесено чрезъ печата на особата на иностранинъ Господари, съ които България се намира въ приятелски отношения, се наказватъ съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до една година.

Чл. 25. Оскѣрблението или клѣветничеството, нанесено на представителите на чуждите държави, акредитирани при Негово Височество Князя въ Княжеството се наказва съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до една година.

Чл. 26. Който чрезъ печата оскѣрбява добритѣ нѣравни, обществената нѣравственостъ или едно отъ исповѣданията, припознати въ Княжеството, наказва се съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до една година.

Чл. 27. Който чрезъ печата прѣска лѣжливи новини, изопачава фактове или произшествия или прѣдава неточно дебатитѣ и рѣшенията на Народното Събрание, наказва се съ глоба отъ 10 до 300 лева.

Чл. 28. Който лѣжливо припише другому нѣкое прѣстѣпно или друго опозорително дѣйствие, счита се за клѣветникъ и се наказва съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до една година и съ глоба до 1000 лева.

Чл. 29. Който докачи честта на нѣкого било чрезъ злословие или чрезъ прѣписване на свойства, който го понижаватъ или излагатъ на прѣзрѣние на обществото, виновенъ е въ оскѣрблението и се наказва съ затворъ отъ 15 денонощи до шесть мѣсеки и съ глоба до 500 лева.

Чл. 30. Който чрезъ печата наклъвети Министър, народенъ представител, държавенъ или общински чиновникъ, духовно лице отъ призна титъ въ България въроиспovѣдания, офицеръ, правителствено или общинско учреждение, по поводъ на тѣхните служебни дѣйствия, наказва се съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до две години.

За оскърблението на тѣзи лица или учреждения чрезъ печата сѫщо по поводъ на тѣхните дѣйствия, виновния се наказва съ затворъ отъ два до деветъ мѣсеки.

Чл. 31. Обвинението въ клѣвета споредъ чл. 28 и 30 отъ този законъ, неподлежи на наказание, ако виновния докаже, че прѣстъпното или опозорителното дѣйствие, което е приписанъ другому е истинно.

Чл. 32. Не подлежи на доказване онова опозорително дѣйствие, което се отнася до частния животъ на наклѣветеното лице, или пъкъ което съставлява частно прѣстъпление, а частното лице не е възбудило углавно прѣслѣдване, или ако е възбудило отъ него послѣ се е отказало.

Чл. 33. Истинността на прѣстъпното дѣяние доказва се само съ присъда влѣзла въ законна сила, неопровергимъ документъ. Ако подади подобно дѣяние, което трѣбва да се докаже, има углавно дѣло въ съда още отъ врѣмето когато клѣветата чрезъ печата е извѣршена, сѫдопроизводството по клѣветата се спира до окончателното свършиване на окончателното дѣло.

Чл. 34. Освѣнъ прѣстъпленията прѣвидени въ настоящия законъ, наказватъ се така сѫщо като прѣстъпления по печата, закононарушенията, прѣвидени въ наказателния законъ, когато сѫ извѣршени по единъ отъ показанието въ статия 13 начинъ като откриване на тайни и други.

Подаждностъ и производство.

Чл. 35. Дѣлата по печата сѫ подаждни на окръжните съдилища, като на първа инстанция.

Чл. 36. Углавното прѣслѣдване на прѣстъпленията прѣвидени въ чл. 28 и 29 отъ този законъ се възбужда по частната жалба на по-търївшето лице.

Углавното прѣслѣдване на прѣстъпленията прѣвидени въ чл. 24 и 25 на този законъ се възбужда само по искане (заявлението) представено отъ дипломатическия агентъ или отъ неговия намѣстникъ, или по дипломатически редъ.

Углавното прѣслѣдване на останалите прѣстъпления се възбужда по дѣлжностъ (*ex officio*) отъ прокурорския надзоръ.

Чл. 37. Прокурорския надзоръ е дѣлженъ не по-късно отъ 7 дни да внесе обвинителния актъ, а окръжниятъ разглежда дѣлото не по-късно отъ седемъ дни слѣдъ подаванието на жалбата или обвинителния актъ. Нѣ ако дѣлото е за клѣвета или оскърбление въ този случай:

а) съдътъ съобщава на обвиняемия съдържанието на жалбата или обвинителния актъ не по-късно отъ три дни слѣдъ подаванието имъ;

б) обвиняемия е дѣлженъ не по-късно отъ седемъ дни, слѣдъ като му се съобщи съдържанието на жалбата или обвинителния актъ, да представи въ съда обяснения и да посочи иметата и мѣстожителството на свидѣтелите, които той иска да се викаятъ, и

в) съдътъ не по-късно отъ петъ дни слѣдъ истичанието на горния срокъ, пристигва къмъ разглеждане на дѣлото.

Чл. 38. Присъдата въ окончателна форма се обявява отъ съда два дни подиръ постановяванието на резолюцията.

Чл. 39. Възивна (аппелационна) жалба може да се подаде по общий редъ до седемъ дни отъ обявяванието присъдата въ окончателна форма и се прѣпраща въ аппелативния съдъ два дни подиръ подаванието ѝ.

Чл. 40. Аппелативниятъ съдъ разглежда възивната жалба не по-късно отъ петъ дни отъ денътъ на получаванието ѝ.

Чл. 41. Присъдата на аппелативния съдъ се обявява въ окончателна форма два дни слѣдъ обявяванието на резолюцията.

Чл. 42. Присъдата на аппелативния съдъ може да се обжалва по установения редъ предъ Върховния Касационенъ Съдъ и касационната жалба се прѣпраща три дни най-късно слѣдъ подаванието ѝ.

Върховниятъ касационенъ съдъ разглежда дѣлото не по-късно отъ седемъ дни на слѣдъ получаване на жалбата, и присъдата въ окончателна форма се обявява въ растояние на два дни слѣдъ постановяванието на резолюцията.

Чл. 43. Прѣстъпленията по печата не се прѣдѣзватъ слѣдъ истичанието на шестъ мѣсеки отъ денътъ на обнародването писаното, което съставя прѣстъпленietо, или отъ послѣдния актъ на присъдването, ако такова се е възбудило.

Чл. 44. Всѣка присъда, издадена среща едно периодическо списание или вѣстникъ, която е

влѣзла въ законна сила, се обнародва въ сѫщото списание или вѣстникъ, на чело на първий брой и на първата страница, съ обикновенитѣ за тая страница букви, ако списанието излиза. За отказване да се обнародва присѫдата, издателя се наказва съгласно чл. 11 отъ настоящия законъ.

Чл. 45. Въ всѣка присѫда за прѣстѣпление по печата, сѫдѣтъ може да постанови, щото независимо отъ обнародванието, предвидено въ предидущата статия, присѫдата да се обнародва и въ други вѣстници и разноситѣ да бѫдѫтъ за смѣтка на осажденитѣ.

Чл. 46. Въ случай на несъстоятелностъ, глобата се замѣнява съ затворъ споредъ устава за наказанията отъ мировитѣ сѫдии.

Чл. 47. Настоящия законъ отмѣнява всички други до сега сѫществуващи закони и наредби по печата.

Горния законъ се вотира и прие отъ V-то Обикновенно Народно Събрание въ засѣданietо му отъ 14 декември 1887 год.

Заповѣдваме, настоящия законъ да се облѣчи съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствие.

Распорежданятията за ввеждане въ дѣйствие на този законъ възлагаме на нашия Министръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ нашия дворецъ въ Ст. София на 17 декември 1887 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Проподписанъ:

Министръ на Правосѫдието, К. Стоиловъ.

Първообразния законъ облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 137 на 18 декември 1887 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ и Министръ на Правосѫдието, К. Стоиловъ.

ПОПРАВКА. Въ 142 брой стр. 6 стълбецъ 2 редъ 25 отъ долу вмѣсто Коста Байкова чети: Ката Байкова.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ“.
(Агенция Havas).

Букурещъ, 22 декември. Нѣкои Парижки вѣстници казватъ че положението е извѣнредно описано между Краля и една голѣма фракция отъ парламента поддър-

жана отъ населението, че Бушъ вслѣдствие единъ дѣлъ разговоръ съ Краля билъ повиканъ въ Берлинъ отъ Бисмарка, че има отбранителенъ и нападателенъ съюзъ съ Германия и Австро-Унгария, че правителството било повикало Белгийеца генералъ Бриалмонъ за да прѣгледа крѣпостите и въоруженіята. Всички тия новини сѫ безосновни. Г. Бушъ не е оставилъ Букурещъ, г. Ферекиди опроверга слухътъ за мнимия съюзъ предъ камарата; исказаниятѣ симпатии на страната сѫ единствено за неотразимостъ въ случай на война; та и генералъ Бриалмонъ не е повикванъ.

Петербургъ, 22 декември. „Journ. de St. Petersburg“ рѣкоплеска на обнародванието фалсифициранитѣ документи и казва: «това е едно поприще по-малко за клѣветение отъ страна на имѣющитѣ интересъ да нарушатъ международнитѣ отношения».

Берлинъ, 23 декември. „Norddeutsche“ енергически опроверга всички извѣстия за мнимо нѣкакво си регенство, което щяло да бѫде поставено въ случай, че Императора умре а на Прѣстолонаследника болѣства му не му позволи да поемне властта.

Пруската диета се свиква за 2/14 януари.

Римъ, 23 декември. Папата е получилъ на 31 декември (н. с.) телеграмма отъ руския Царь, който като му честити юбилея, казва, че той не се съмнива какво благоразумието, за което Папата дава толкозъ доказателства, ще му позволи да примири нуждитѣ на Католическата черква въ Русия съ основаниетѣ принципи на Империята.

Краљътъ Портогалски и Дански и рускиятѣ министри Гирсъ и Толстой сѫ тѣже поздравили Папата по случай юбилея.

Бѣлградъ, 23 декември. Скупщината гласува съ 120 гласа противъ 63 проекта за заемъ отъ 20 милиона динара, и послѣ се отложи до 17/29 януари.

Буда-Пеща, 23 декември, Предсѣдателтѣ на камарата на магнатитѣ умрѣ.

Бѣлградъ, 23 декември. Краљътъ като приель депутатията на радикалитѣ похвалилъ лоялното поведение на партията, исказалъ обѣднение, че външната политика на радикалната партия ще бѫде въодушевена отъ Сърбски народенъ духъ а не отъ Славянофилски. — Партията като се изоставила отъ исканието амнистия, която принадлежи къмъ прерогативитѣ на короната, Краљъ доброволно далъ амнистия на всички осъдени за възстанието въ 1883 година освѣнъ на Никола Пашича.

Парижъ, 24 декември. Официално се извѣстява за оставката на Махи. Увѣряватъ че ще го наследи Контра-Адмиралъ Жерве. Слухътъ за оттеглянието на г. Ложеро се опроверга.

Виена, 24 декември. Изъ София телеграфиратъ до „Corresp. Politique“, Въ дворцовитѣ крѣпости тута задоволението отъ обнародванието фалсифициранитѣ документи е толкозъ по-голѣмо, че отъ него излази ясно изъ забѣлѣжкитѣ на «Официалния Германски вѣстникъ», както и изъ съдѣржанието на фалсификацитетѣ какво по единъ не чутъ начинъ е било злоупотрѣбено и името на князъ Фердинанда и името на Фландрската графиня, а така сѫщо и други високи лица, съ които си сѫ служили авторитѣ за своите цѣли по единъ съвсѣмъ неоправдаемъ начинъ.

Бълградъ, 24 декемврий. «Официалния въстникъ» ще обнародва утре амнистията.

Парижъ, 24 декемврий. Вице-Адмиралът Бранц е назначенъ министър на мореплаванието съ Конгръсъ Адмиралъ Жерве за началникъ на главния штаб по мореплаванието. — Депутатът Феликс Лоръ е назначенъ подсекретаръ на колонийтъ.

Виена, 25 декемврий. „Согр. Politique“ уверява че понастоящемъ не става никакво размѣнение на идеи между дипломатическите кръгове относително Българския въпросъ. Та и дипломацията, казва сѫщия въстникъ, никъкъ не желае да се занимае съ този въпросъ.

Виена, 25 декемврий. Даде се обѣдъ у Императорския дворецъ, на който присъствуваха Папски Нунци и Руски и Френски посланици, преди обѣда Папски Нунций бѣ приетъ отъ Императрицата на тържественна аудиенция.

Берлинъ, 25 декемврий. Въ писмото си Императорът като отговаря на поздравителния адресъ послучай новата година отъ страна на градско-общинските съвѣтници, исказва скръбта си поради болѣдуването на прѣстолонаследника, като се надѣва, че Богъ ще благизволи да обръне всичко на добро.

Парижъ, 25 декемврий. Станалитъ избори за подновяванието едната трета част отъ сената не измѣняват досегашното му болшинство.

Парижъ, 25 декемврий. Г. Вилсонъ е вилетенъ въновъ процесъ за търгуване съ декорации.

Берлинъ, 26 декемврий. Поради признаниетъ на легка настинка Императорът не е могълъ вчера да направи обикновената си расходка съ колесница. — Отговаряйки на градско-общинските чиновници Императорът е исказалъ надежда, че Богъ ще благоволи да упази трайнъ миръ, благодарение на който народътъ ще види да се развива много бързо благодеянието.

Римъ, 26 декемврий. Папата откри вчера на планинъ изложението въ Ватиканъ по тържественъ начинъ при присъствието на 300 епископи всички кардинали и цѣлата аристократия.

Лондонъ, 26 декемврий. Дипломатическите кръгове считатъ, че положението се е разяснило и вѣрятъ че мирътъ е уздравенъ за сега и даже за идущата пролѣтъ. Но все пакъ никакъвъ опредѣленъ фактъ не е дошъл да подтвърди туй честито обращение.

Виена, 26 декемврий. „Согр. Politique“ обнародва едно саморъчно писмо на Кралъ Милана до г. Савва Груича относително амнистията въ което писмо се казва, че Кралът е убѣденъ какво кабинетътъ ще слѣдва политика по външните работи въ предѣлъ на самосъхранението и пълната независимостъ на Балканските държавици.

Келнъ, 26 декемврий. Изъ Петербургъ извѣстяватъ до «Келнската Газета» че на 30 декемврий по старий стилъ ще се издаде приказъ за распушчане на старий класъ отъ Гвардейския корпусъ, което распушчане обикновено е ставало другочъ само въ началото на мѣсецъ мартъ.

Атина, 27 декемврий. Формално се опровергава и вината на в. Standard за че Гръцки Крал или Кралицата били получили отъ г. Деруледа и връчили на Царя фалсифицираните документи. Тѣхни Кралевски Ве-

личества не сѫ видали г. Деруледа нито въ Копенхагенъ нито пакъ въ Атина.

Берлинъ, 27 декемврий. Императорът е прекарътъ нощта безпокойно и оттова е принуденъ да се предпази.

Постдамъ, 27 декемврий. Въ писмото си до град. общинското управление Прѣстолонаследникъ исказва надѣждъ, че той ще може лѣтосъ да поздрави Постдамъ както всяка година.

Съѣдѣнія за постѣплението отъ недоборите и текущи прямі даждия.

№ по редъ	Название на окръжието	Събрано отъ 12 до 19 декемврий		Отъ тѣхъ въ реквизиционни квитанции		Отъ тазгодишнъ десятица	
		леva	ст.	леva	ст.	леva	ст.
1	Варненско . . .	28,679	62	6,307	—	13,141	47
2	Видинско . . .	29,117	92	1,029	30	11,455	08
3	Братчанско . . .	21,975	16	814	38	7,427	12
4	Кюстендилско . . .	50,778	16	657	17	9,086	32
5	Ломско . . .	42,718	20	2,401	53	13,115	08
6	Ловчанско . . .	41,367	99	8,663	95	13,961	17
7	Плевенско . . .	18,661	01	6,243	46	3,907	50
8	Раградско . . .	44,877	10	650	25	34,871	87
9	Русенско . . .	68,024	98	529	—	45,880	01
10	Раховско . . .	1) 18,886	—	—	—	4,635	—
11	Свищовско . . .	69,143	63	2,730	03	52,282	09
12	Севлиевско . . .	14,330	51	218	92	3,366	18
13	Силистренско . . .	2) 9,348	49	33	—	5,413	74
14	Софийско . . .	87,214	55	6,191	98	38,162	05
15	Трънско . . .	18,822	75	6,945	17	7,945	56
16	Търновско . . .	121,020	80	79	72	53,022	80
17	Шуменско . . .	25,334	73	481	50	17,808	05
18	Пловдивско . . .	36,490	98	598	35	3,374	40
19	Хасковско . . .	3) 7,479	84	—	—	941	36
20	Сливенско . . .	4) 27,202	51	600	—	17,848	46
21	Т. Пазарджикско . . .	38,684	84	1,318	15	12,607	11
22	Ст.-Загорско . . .	104,376	83	1,710	79	22,004	90
23	Бургаско . . .	24,537	89	890	54	7,841	73
Всичко . . .		949,074	49	49,094	19	400,099	05

1) Отъ Бѣлослатинската околия не постѣпило нищо.

2) Отъ Силистренската околия не постѣпило нищо.

3) Безъ постѣплението отъ Хасковската и Х.-Елската околии.

4) Безъ постѣплението отъ Каваклийската, К.-Агачската и Котленската околии.

Съ истичанието на мѣсецъ декемврий свършва и IX-та годишнина на „Държавенъ Въстникъ“ и отъ 1 януарий 1888 година захваща X-та му годишнина.

Предупредяватъ се всички подписници на „Държавенъ Въстникъ“, били тѣ държавни или общински учреждения, били частни лица, 1) че за да получаватъ „Държавенъ Въстникъ“ презъ 1888 год. трѣба за това нарочно да сѫ заявили въ администрацията му, а частните лица заедно съ заявлението да сѫ представили ковчежническата квинанция видѣржана срещу предплатената му абонаментна стойност въ мѣстното ковчежнитество; 2) исключение отъ тоя редъ нѣма; и 3) абонамента бива цѣлогодишенъ и то отъ 1 януарий до 31 декемврий.

Отъ Администрацията.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Главна распоредителна комисия при Воен. Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 97.

Главната распоредителна комисия, на основание чл. 3 отъ „закона за публичните търгове“, обявява за всеобщо знаение на интересуващите се лица, че на 9 януари 1888 г., въ 10 часа сутринта ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяне на предметите отъ пехотното снаряжение, количеството на които и складовете, въ които тъ ще бъдат положени, съ указанi въ долъ-прилагаемата таблица.

Оферти ще се приемат до 12 часа по пладнѣ въ назначения за търга денъ.

Лицата, които желаятъ да участвуватъ на търга, внасятъ 5% отъ стойността на всички предмети отъ доставянието като залогъ.

Поемнатите условия (cahiers des charges) и описания, желаещите могатъ да видятъ въ главната распоредителна комисия всички присъственъ день отъ 10 до 12 часа по пладнѣ.

Переторжката, на основание чл. 32 отъ „закона за публичните търгове“, ще бъде произведена на 14 януари 1888 г., въ 10 ч. сутринта и то слѣдъ намалението 5% въ-долу отъ цените, които оставатъ най-долни въ време на търговетъ.

Срокъ за окончателната доставка на всичките предмети се определява 1 априли 1888 г.

ТАБЛИЦА

за количеството на предметите, които трбва да се доставятъ въ всичките складове на Воен. Министерство.

№ по редъ.	Наименование на предметите.	въ всичките складове			
		Софийски	Русенски	Пловдивски	ВСИЧКО
	парчета	парчета	парчета	парчета	парчета
1	Рани	16667	50000	33333	100000
2	Чрезъ рамени и патронни сумки	16667	50000	33333	100000
3	Котелки	16667	50000	33333	100000
4	Патронни сумки	23333	70000	46667	140000
5	Поясни ремици	11666	35000	23334	70000
6	Ружейни ремици	11666	35000	23334	70000

София, 23 декември 1887 г.

1—(3485)—2

Ямболско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2818.

Ямболското град. общ. управление, съ настоящето си честъ има да обяви на интересуващите се лица, че изважда на публиченъ търгъ съ явна конкуренция отда-

ванието подъ закупвание слѣдующите градски доходи за една година отъ 1 януари 1888 г. до 31 декември същата година.

1. Правото отъ продажба на съедъръ добитъкъ (инизапъ) по еженедѣлните пазари.

Окончателниятъ търгъ ще стане на 29 того, частътъ въ 3 послѣ обѣдъ и на 30 същаго съ переторжка 5%.

2. Правото отъ класие на добитъкъ (канъ акча), търгътъ ще бъде на 30 того, частътъ 11 преди обѣдъ и на 31 същаго, съ переторжка 5%.

3. Правото отъ мѣрение и тегление (крина и кантарие), търгътъ ще се произведе на 30 и 31 того, частътъ въ 4 послѣ обѣдъ.

4. Барьеръ налогъ по 20 стотинки на всичка кола, която влеза въ града натоварена съ стока или храна и 5 стотинки на всичко натоварено добитъче, търгътъ ще стане на 28 и 29 того, частътъ въ 11 преди обѣдъ.

5. Правото отъ налога върху публичните търгове (mezatitъ) 1% отъ цената на продажбите, търгътъ ще стане на 30 и 31, частътъ 2 слѣдъ обѣдъ.

Търговетъ ще бъдатъ произведени въ кавцелярията на общин. управление, където се намиратъ поемнатите условия и желаещите могатъ да ги видятъ и да наддаватъ.

Ямболъ, 21 декември 1887 г.

Кметъ: В. Влаховъ.

Секретарь: Н. Зафировъ.

1—(3498)—1

Обявление.

Подписанай, предупреждавамъ чрезъ настоящето всичко сѫдебно място и лице, че отъ днесъ нататъкъ унищожавамъ пълномощното си, дадено отъ мене въ края на мѣсецъ Септември или презъ мѣсецъ октомврий 1886 год., на брата ми Цанка С. Арнаудовъ въ г. Габрово, съ което пълномощно му бѣхъ далъ право да ме представлява при програждането дѣлбата върху имуществата, останали отъ покойниятъ дѣдъ Станчо Арнаудовъ, както и да се распорѣждѣ съ частъта, която би се паднала на мене и че занапредъ всичко извршено отъ брата ми съ силата на помѣнътото пълномощно ще считамъ недѣйствително.

Ст. София, 28 декември 1887 год.

Подпоручикъ Арнаудовъ.

1—(3499)—1

Ново-Селско окол. управление (Варненско).

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6157.

Ново-Селското окол. управление (Варненско) честъ има да обяви за всеобщо знаение, че подъ надзора на Каракьосенски и Ново-Селски общ. кметове се намиратъ слѣдующите безъ стопански добитъци „юва“: 1) една биволица: 7 год., косъмъ черенъ, сакареста, на опашката и задните крака по малко бѣли и очи чакърести; 2) една биволица: 5 год., черна на опашката малко

бъло и на лѣвата кѣлка кѣлъчъ (f) дамга; 3) една биволица: 4 годишна, черна, сакареста, очи чакърести, опашка къса и на края малко бѣла и правий заденъ кракъ бѣлъ; 4) една биволица: 3 год., косъмъ черенъ, караманеста и на опашката на края бѣло; 5) една биволица, черна, 3 год., дѣсното ухо отъ върха равно отрѣзано и на опашката малко бѣло; 6) една биволица: 4 годишна, черна, лѣвото ухо има дупка (замба-дѣли) опашка малко бѣла и задний лѣвий кракъ има дамга като ченгель „л“; 7) една биволица: 8 год., косъмъ черенъ, лѣвото ухо отъ върха ойма и на опашката малко бѣло; 8) едно малаче: едно годишно, косъмъ сивъ и безъ бѣлъзи, и 11) една телица, косъмъ жълтеникавъ, 2 год., дѣсното ухо на върха уйма, лѣвото ухо има дупка и опашка дълга и на края черна. Стопанинъ на които се поканватъ въ растояние на 41 день да се явятъ съ нуждните документи за правосъбственность и си ги получатъ, въ противенъ случай слѣдъ истичанието на срока ще се продаджът за въ полза на казната.

с. Ново-Село, 14 декември 1887 год.

Окол. началникъ: Гр. Игнатиевъ.
Секретарь: Д. Дюкмеджиевъ.

1—(3488)—1

Новоселско окол. управление (Софийско).

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6551.

Новоселското околийско управление на основание чл. 3 отъ закона за ювитъ, има честь да обяви на населението, че въ село Долни-Лозенъ Новоселска околия, се намира безъ притежател една кобила съ бѣлези: 7—8 годишна, косъмъ зеленъ, опашка възкъса.

Стопанина на тази кобила ако въ растояние отъ днесъ до 41 день, не се яви съ нуждните документи да си я получи, то ще бѫде продадена за въ полза на съкровището.

с. Новоселци, 19 декември 1887 год.

Новосел. окол. началникъ: Д. К. Карадимчовъ.
За секретарь: Ив. Куневъ.

1—(3489)—1

Ловчански съдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 1125.

Подписаный, Я. Тошковъ, пом. съд. приставъ при Ловч. окр. съдъ, на II участъкъ, на основание заповѣдта на Тетевенски мир. съдия отъ 18 ноември 1887 г., подъ №. 1889 и съгласно ст. 248 отъ Вр. Съд. Правила, налагамъ запоръ на недвижимото имущество на Моню Райковъ отъ с. Гложене, за обесеченение искътъ на Тодор Ничевъ отъ г. Тетевенъ, състоящъ отъ 463 лева и 90 ст., именно: 1) една къща съ дворъ и саманлъжъ въ с. Гложене, при съсѣди:

Моню Иотовъ, Петко Златановъ, Ито Бруменина, р. Витъ и вада; 2) нива на „Чуртинъ“, 1 дюлюмъ; 3) нива на „Кисиличъ“, 1 дюл.; 4) нива на „Каманяка“, 1 дюл.; 5) нива на „Требежа“, 1 дюл.; 6) нива на „Габрака“, 1 дюл.; 7) нива на „Церака“ 1 дюл.; 8) бранице на „Церака“ 2 дюл.; 9) бранице на „Улея“ и 10) нива (облегъ) на „Симеоновото“ 1 дюлюмъ.

Горѣспоменатото недвижимо имущество, съгласно ст. 432 отъ Врем. Съд. Правила, не подлежи на отчуждение до сниманието настоящето запрещение.

Тетевенъ, 20 ноември 1887 г.

Пом. съд. приставъ: Я. Тошковъ.

1—(3124)—1

Плѣвенски окръженъ съдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на закона, Плѣвенски окр. съдъ, въ публичното си съдебно засѣдание на 12 юни 1887 г., въ слѣдующий съставъ: предсъдателъ, Тодоръ Х. Паскалевъ, членове: Георги Ив. Стомоняковъ, Иванъ Икономовъ, при подсекретаря Петъръ Коичевъ, разгледва гражданското дѣло № 143, по описа на този съдъ, за 1885 г., завѣдено по тѣхната на Иванъ Ив. Доковъ и К. Н. Костовичъ, жители отъ г. Плѣвенъ, повѣренници на Колю Ивановъ отъ с. Згалювецъ, срещу Илия Цвѣтковъ отъ същото село, за една воденица купена за 400 рубли или 1360 лева.

Съдътъ възъ основание ст. ст. 134, 138, 167, 281, п. 1 отъ Вр. Съд. Правила,

задочно рѣши:

1) осъждда Илия Цвѣтковъ отъ с. Згалювецъ, да заплати на Колю Ивановъ отъ същото село 1360 лева, заедно съ лихвата имъ по 12% отъ датата на предявяване иска т. е. 5 септември 1885 г. до дена на исплатището имъ;

2) осъждда се още да заплати на ищеща Колю Ивановъ за съдебни и водение на дѣлто разноски 153 л. и 30 ст.;

3) съгласно ст. 286 отъ Вр. Съд. Правила, допуша се предварително испълнение по това рѣшене, ако ищеща представи съответствищата се гаранция.

Настоящето рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Русенски апел. съдъ въ мѣсяченъ срокъ, считанъ за ищеща отъ 26 юли т. г., а за отвѣтника отъ деннътъ на публикуването му въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Предсъдателъ: Т. Х. Паскалевъ.

Секретарь: П. Начевъ.

1—(3114)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на закона, Плѣвенски окр. съдъ, въ публичното си съдебно засѣдание на 12 юни 1887 г., въ слѣдующий съставъ: предсъдателъ, Тодоръ Х. Паскалевъ, членове: Георги Ив. Стомоняковъ, Иванъ Икономовъ, при подсекретаря Петъръ Коичевъ, разгледва гражданското дѣло №. 144, по описа на този съдъ

ПЛОВДИВСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1087.

Подписаний, Ар. Гарговъ, пом. съдеб. приставъ при Пловдивски окр. съдъ на V Брѣзовски участъкъ, на основание рѣшението №. 81, издадено отъ бившето Пловд. окр. гражданско съдилище, въ полза на Маркаръ Артиновъ отъ г. Пловдивъ, противъ Хюсюю Бей Мустафа. Бѣевъ тоже отъ г. Пловдивъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 460, 461, 462 и 465 отъ Времен. Съдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава чрезъ публиченъ съ наддаване търгъ въ канцеларията ми въ гр. Брѣзово, слѣдующото недвижимо имущество, а именно: гри девети части отъ една кория (цѣлата състояща се отъ около 400 лѣха), находяща се въ землището на с. Гърци и окръжаща се: съ корията и нивите на Руфеть Ханъмъ Хасанъ Ефендиева, съ нивата на Хюсюю Бей Мустафовъ, а сега мѣра на с. Гърци, съ селски пътъ, съ селски балталъкъ и ендекъ на с. Гърци, съ нивата на Ибрямъ Кадировъ, съ нивата Хюсейнъ Сюлейманова, съ нивата „Менекш“ на Махмудъ Бей, съ селски балталъкъ, на с. Гърци и съ нивите подъ название „Ески Ясакъ“ и „Коджа Ясакъ“ на Махмудъ Бей Мустафовъ, опѣнени тритъ девети части всичко на 2120 лева.

Горбонисанитъ три девети части кория е собственна на отвѣтника Хюсюю Бей Мустафовъ и не сѫ нито подъ залогъ, нито подъ запоръ отъ друго лице, а ще се продаватъ за удовлетворение иска на ищеща Маркаръ Артиновъ, състояща отъ 45 лири турски и $\frac{14}{100}$ гр., нивата имъ отъ 16 априли 1884 год. до крайното исплащане и разноснатъ по исполнението.

Желающитъ да купятъ тѣзи имоти, или же да наддаватъ върху тѣхъ, могатъ да се ягатъ въ канцеларията ми въ г. Брѣзово всѣки день, освѣтъ неприсъственниятъ дни, отъ 8—12 часа сутреня и отъ 2—6 часа вечерята, на които съгласно ст. 457 отъ Времен. Съдеб. Правила, ще имъ бѫдатъ достъпни всички книги по предишната продажба.

г. Брѣзово, 1 септември 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Ар. Гарговъ.

2—(3109)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1840.

Подписаний, пом. съд. приставъ при Пловд. окр. съдъ на III участъкъ, на основание испълнит. листъ №. 1091, издаденъ отъ казаний съдъ на 18 февруари т. г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Съдеб. Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитъ недвижими имущества принадлежащи на покойният Янъ Николовъ отъ с. Яхалий, Конушка околия, а именно:

1) една къща, намира се въ с. Яхалий, двоетажна въ горният етажъ двѣ стаи, а въ долният една стая и ахъръ, съградена отъ дървенъ материал и керничи, отъ земно пространство отъ 68 лѣха и отъ двора 637 лѣха, съ страни: Аю Нановъ, Димитъ Колювъ, Аю Христовъ и дере, опѣнена за 350 лева;

2) нива, Яхалийско землище, мѣстностъ „Кавацитетъ“ отъ единъ увратъ и половина, съ страни: Атанасъ Курковъ, Колю Динчията, Аю Нановъ и река Марица, увр. 13 лева;

3) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Митириза“ единъ увратъ, съ страни: Аю Нановъ, Ив. Атанасовъ, Точо Драгановъ и пътъ, увр. 13 лева;

4) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Кавацитетъ“ три лѣхи, съ страни: Никола Драгановъ, Димитъ Колювъ, Ангелъ Атанасовъ и Илия Георгевъ, увр. 13 лева;

5) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „мишето“ отъ единъ увратъ, една лѣха, съ страни: Аю Нановъ, Петко Ангеловъ, Янко Никовъ и Илко Драгановъ, увр. 13 лева;

6) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Тороманъ Воджакъ“ една лѣха и три четвърти отъ лѣхата, съ страни: Георги Курковъ, Аю Нановъ и отъ двѣтъ страни воденична вада, увр. 13 лева;

7) нива въ сѫщото землище, въ мѣстностъ „Брѣнчето“ единъ увратъ и лѣха, съ страни: Аю Нановъ, Точо Драгановъ, Илко Драгановъ и пътъ, увр. 13 лева;

8) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „подъ селото“ отъ три лѣхи, съ страни: селска мѣра отъ двѣтъ страни и вада, увр. 25 лева;

9) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Бузалжакъ“ единъ увратъ и една лѣха, съ страни: Драганъ Танювъ, Аю Нановъ, Илия Арабаджиевъ и мѣра, увр. 13 лева;

10) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „подъ желѣзната“ единъ увратъ и лѣха и половина, съ страни: Атанасъ Кумчовъ, Панайотъ Георгиевъ, желѣзний пътъ и вада, увр. 13 лева;

11) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Бозаджакъ“ отъ единъ увратъ и лѣха и половина, съ страни: Ив. Стойчевъ, Аю Нановъ, Ив. Петровъ и пътъ, увр. 13 лева;

12) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „два друма“ отъ четири увр., съ страни: Петко Грозевъ, Ив. Михаловъ, Аю Христовъ и Аю Нановъ, увр. 13 лева;

13) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Горнен-Гробе“ единъ увратъ, съ страни: Аю Нановъ, Драганъ Ташовъ, Вѣлко Неновъ и пътъ, увр. 13 лева;

14) нива Ахматевско землище, мѣстностъ „Чайритѣ“ единъ увр. и лѣха, съ страни: Аю Нановъ, Лазартъ Метеевъ, вада и пътъ, увр. 30 лева;

15) бащча Яхалийско землище мѣстностъ „подъ Челтишката вода“ три лѣхи, съ страни: Аю Нановъ, Чалтичката вода отъ двѣтъ страни, увр. 30 лева;

16) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „Мечови Килими“, отъ единъ увратъ и лѣха, съ страни: Аю Нановъ, Панайотъ Георгиевъ и отъ двѣтъ страни вада, увр. 13 лева;

17) нива въ сѫщото землище, мѣстностъ „подъ Желѣзната“, отъ три лѣхи, съ страни: Аю Нановъ, Ив. Стойчевъ, желѣзний пътъ и вада, увр. 13 лева;

18) ливада Ахиатовско землище, мѣстностъта „Ливадитѣ“ отъ три лѣхи, съ страни: Аню Нановъ, Ив. Стойчевъ, Димитър Панчовъ и пѣть, увр. 40 лева;

19) ливада сѫщото землище, мѣстностъта „Чайирѣ“ отъ три лѣхи, съ страни: Аню Нановъ, Атанасъ Курковъ, Лазарь Матевъ и вада, увр. 40 лева;

20) нива Ясалийско землище, мѣстностъта: „Мандратѣ“ отъ две и половина лѣхи, съ страни: Аню Нановъ, Драганъ Тошовъ, Атанасъ Кръстевъ и пѣть, увр. 13 лева;

21) лозе сѫщото землище и мѣстность единъ увр. и половина лѣха, съ страни: Петър Петковъ, Драганъ Таневъ, Евстратия Русеновъ и Хр. Степановъ, увр. 60 лева;

22) баъча, сѫщото землище, мѣстностъта „подъ Селото“ три увр. и три лѣхи, съ страни: Райчо Пеевъ, Ив. Стойчовъ, вада и пѣть, увр. 40 лева;

23) нива, сѫщото землище, мѣстностъта „Чайиръ Посра“ два уврата, съ страни: Димитър Колювъ, Георги Яновъ и отъ дѣвѣтъ страни мера, увр. 15 лева; и

24) нива, сѫщото землище, мѣстностъта „Папасъ чайиръ“, единъ увр., съ страни: Ив. Стойчовъ, Хр. Златановъ и мера селска, увр. 15 лева.

Тѣзи имущества не сѫ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение иска на Братия Хр. Мандажоогларъ отъ г. Пловдивъ, състоящъ отъ 10,746 гр. тек. и сѫдебни и по исполнението разноски.

Наддаванието ще почне отъ горѣзначеніето първоначални цѣни.

Желающитѣ да купятъ отъ тѣзи имущества, могатъ се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѫтственъ день частът отъ 8—12 преди обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

г. Стамбака, 19 ноември 1887 год.

Пом. сѫд. приставъ: Н. Хр. Мандражиевъ.
2—(311)—3

Софийски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 652.

Подписаній, Н. К. Галъбовъ, пом. сѫд. приставъ при Соф. окр. сѫдъ, на основание исполнителни листъ подъ № 2090, издаденъ отъ Соф. окр. мир. сѫдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Вр. Сѫд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че въ продължение на 31 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се продаватъ на публиченъ търг слѣдующите недвижими имоти, а именно:

1) една ливада въ с. Перникъ отъ 4 уврата, въ мѣстностъта називаема „Игрекъ“, между съсѣди: Велю и Иванъ Щърбановъ и барада;

2) една нива въ сѫщото село отъ 12 уврата, въ мѣстностъта при „Чешмата“, между съсѣди: Веле Петровъ, барада и пѣть;

3) една нива въ съсѣди село отъ 10 уврата, въ мѣстностъта „Голѣмата-Цѣлинъ“, между съсѣди: Стоичко Божиловъ, Иванъ Кръстовъ и Гьоре Ковачовъ; и

4) една нива (конопница), въ сѫщото село, отъ 1 уврать, между съсѣди: Велю Петровъ, Иванъ Кръстовъ и Велю Пешовъ.

Горѣзписанитѣ имущества, привадѣжащи на Будинъ Богдановъ отъ с. Перникъ, ще се продадатъ за удовлетворение иска на Войко Нешовъ, за 240 лева, съ лихвѣ и разноскитѣ.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, свободни сѫ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѫтственъ день, гдѣто ще иматъ на расположение всичките книжа по тѣзи продажби.

София, 19 ноември 1887 г.

Пом. сѫд. приставъ: Н. К. Галъбовъ.

2—(3073)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1330.

Подписаній, Григоръ П. Димитровъ, пом. сѫд. приставъ при Соф. окр. сѫдъ, на Самоковски участъ, на основание исполнителни листъ подъ № 1841, издаденъ отъ Соф. окр. сѫдъ на 10 априли 1887 г., въ полза на Никола Карапитовъ жителъ на г. Самоковъ, противъ Димитър Н. Пишишовъ отъ сѫщия градъ, за иска състоящъ отъ 11,396 гроша отъ лира турска 100 гроша, законната имъ лихва по 12%, отъ 8 ноември 1886 г. до денът на исплащанието имъ (на помѣнната сума), 102 лева сѫдебни и други разноски по водене на дѣлото, а така сѫщо и за послѣдовати разноски по исполнението на горѣзномѣнатий испълн. листъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Вр. Сѫд. Правилъ, съ настоящето си обявявамъ за знаеніе на интересуващи се лица, че слѣдъ троекратното му обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продаватъ на публиченъ съ наддаване тѣръ, за издѣлжение на горѣзномѣнатите сумми, слѣдующи отъ тѣникови недвижими имущества, а именно: 1) една едноетажна къща, находяща се въ г. Самоковъ, улица „Александрова“, заброена подъ №. 168, между съсѣди: къщата на Тасе Перниклиевъ, Тушева къща, Хаджи Димитрия градица и ул. „Александрова“, тя е съградена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди и има: дѣвѣтъ стаи, единъ мутракъ (готварница), единъ зевникъ (изба), единъ яхъръ, една отлукана, единъ килеръ, една салдърма и една чешма, съ дворно пространство около единъ увратъ, оцѣнена за 1,000 лева и 2) единъ двоетаженъ ханъ, находящъ се въ житната чаршия на г. Самоковъ, между съсѣди: дюкянътъ на Х. Стамовъ Захарий, дюкянътъ на наследниците на Косто Самарджийски, непроходна улица (арть) и улица. Ханътъ е съграденъ отъ дървенъ материалъ и е покритъ съ керемиди. Долния етажъ се състои отъ една бакалнница, една стая и единъ зевникъ (изба), а горния етажъ се състои отъ чардакъ безъ стаи. Ханътъ има 11 метра дължина, 5 метра и 25 сантиметра широчина и $4\frac{1}{2}$ метра височина и е оцѣненъ 60 турски лири.

Желающитѣ да купятъ горѣзномѣнатите недвижими имущества, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки работенъ денъ, въ работните часове, гдѣто ще могатъ да прегледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ.

Наддаванието ще започне отъ първоначалното оцѣнение нагорѣ.

Самоковъ, 16 ноември 1887 г.

2—(3075)—3 Пом. сѫд. приставъ: Г. П. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1963.

Подписаний, Александър А. Карагюлевъ, пом. съд. приставъ при Соф. окр. съдъ, на основание испълнителни листъ, издаденъ отъ Соф. окр. съдъ на 11 ноемврия настоящата 1887 година подъ № 7097 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Вр. Съд. Правила, извѣстягамъ за всеобщо знаение, че слѣдъ послѣдното троекратно обнародование настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 денъ явната публична продажба на оказаните по-доле недвижими имоти, принадлежащи на дължницата Фатиме Хаджи Ибрахимова жит. на г. София, находящи се въ землището с. Куманица, Соф. околия, които имоти ще се продадутъ за издължение дългътъ и къмъ Софийския жител Стефчо Наумовъ, състоящъ се отъ 450 лири турски, съ лихвата имъ по 12% отъ 3 юли 1887 г. до деня на исплащанието имъ, както и 702 лева и 22 ст. съдебни и по водение на дѣлото разноски. Продаваемия се недвижимъ имот е слѣдующий:

- 1) нива въ землището на с. Куманица, въ мѣстността називаема „Голѣма-Пѧдина“, състояща отъ 15 уврата, расположена между съсѣди: Анто Късевъ, Вуче Палевъ, Боне Стоичковъ и пѣть, оцѣнена въ 38 40 лири турски;
- 2) нива въ землището на сѫщето село, въ мѣстността „Гладно поле“, състояща отъ 60 уврата, расположена между съсѣди: Василь Ватевъ, Боне Стоичковъ, Велко Ивановъ и Кумарички пѣть, оцѣнена за 50 лири турски;

3) нива въ сѫщето землище, на мѣстността „Ливадъ-бостанъ“, състояща отъ 20 уврата, расположена между съсѣди: Георе Мировецъ, Божил Янковъ, Велко Ивановъ и рѣка, оцѣнена за 50 лири турски;

4) нива въ мѣстността називаема се „Кара-агачъ“, състояща отъ 15 уврата, расположена между съсѣди: Хей Витула и притежателката, оцѣнена е за 25 л. т.;

5) ливада въ мѣстността „Буновица“, състояща се отъ 30 уврата, расположена между съсѣди: Коля Панковъ, Геле Пеновъ, Стоичко Ангелковъ, Божил Янковъ и геренъ, оцѣнена за 60 лири турски;

6) ливада въ мѣстността „Моилата“, състояща отъ 12 уврата, расположена между съсѣди: Божил Янковъ, Янко Паневъ, Боне Стоичковъ и войнеговчане, оцѣнена за 30 лири турски;

7) ливада въ мѣстността „Оборо“, състояща отъ 10 уврата, расположена между съсѣди: Анто Танковъ, Боне Стоичковъ и Велко Ивановъ, оцѣнена за 25 лири турски;

8) нива въ мѣстността „Мала пѧдина“, състояща отъ 8 уврата, расположена между съсѣди: Божил Малиновъ, Боне Стоичковъ и нивата на Велко Ивановъ, оцѣнена за 15 лири турски;

9) нива въ мѣстността „Гладно поле“, състояща отъ 8 уврата, расположена между съсѣди: Георе Мировецъ, Таки Стоичковъ, Геле Паневъ и Кумарички пѣть, оцѣнена за 10 лири турски;

10) нива въ мѣстността „Голѣма тѣрница“, състояща отъ 18 уврата, расположена между съсѣди: Стоичко Ивановъ, Боне Стоичковъ, Янко Таневъ и пѣть, оцѣнена за 25 лири турски;

— 11) нива въ мѣстността „Мала тѣрница“, състояща отъ 14 уврата, расположена между съсѣди: Анто Късевъ, Янко Паневъ, Боне Стоичковъ и пѣть, оцѣнена за 25 лири турски.

Желаещите да зематъ участие въ купуванието на помѣнатия имотъ, сѫ свободни да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присъственъ день, въ опредѣленъ за работа часове, за да наддаватъ, гдѣто ще имать на расположение всички книжа, относящи се по тѣзи продажби.

София, 25 ноември 1887 г.
Пом. съд. приставъ: А. А. Карагюлевъ.

2—(3134)—3

Софийски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7341.

Соф. окр. съдъ, съгласно опредѣлението си №. 1 отъ 29 октомври 1887 г. и на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Съд. Правила, търси отклонивши се отъ предварителното слѣдствие Михаил Митовъ, имающъ се и Иванъ Ангеловъ, съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняемъ заедно съ други, въ вземане участие при образуванието на една разбойническа шайка. Отклонивши се е на възрастъ 20 годишна, съ слѣдующи отличителни черти: бой срѣденъ, шареноокъ, коса черна и къдрава, носи черни чешири.

Всѣкой, който знае или би узналъ неговото мѣстожителство, се задължава да съобщи на най-блиските полицейски власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ съдъ.

София, 23 ноември 1887 г.
Подпредсѣдателъ: С. Карагеозовъ.
За секретарь: Н. Васильевъ.

2—(3120)—3

Вратчански окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2958.

Вратчански окр. съдъ, съгласно опредѣлението си отъ 11 ноември 1887 г. подъ №. 646 и на основание ст. 850—854 отъ Врем. Съд. Правила, търси отклонивши се отъ предварителното слѣдствие бивши и. д. Вратчански мюфтия Хафѣзъ Юсуфъ отъ г. Вратца обвиняемъ въ издаване съ знаение фалшивъ илямъ по дѣлото № 52/85 год.

Огличителниятѣ бѣлези на рѣченния Хафѣзъ Юсуфъ сѫ слѣдующи: рѣсть високъ, очи ширени, коса черна, брада черна, възрастъ 37 годишъ, облечень съ турски дрѣхи отъ черно сукно.

Умолява се всѣкой, който знае или би узналъ мѣстожителството на обвиняемъ, да извѣсти на най-блиските полицейски или общиски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го препроводятъ по установеный редъ въ Вр. окр. съдъ.

Вратца, 19 ноември 1887 г.
Предсѣдателъ: Д. А. Крѣстичъ.
Подсекретаръ: Курешански.

2—(3122)—3

Ст.-Загорски окръжен съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 6472.

Ст.-Загорски окр. съдъ, съгласно опредѣлението си подъ № 786 и на основание ст. ст. 850—851 отъ Вр. Съд. Правила, търси отклонившъ се отъ съдебното дирене Ив. Рачковъ отъ с. Куртъ-Бунаръ, Чирпански околия, обвиняемъ въ нараняване Желю Калчевъ отъ с. Конупчий, сѫща околия.

Отличителнитѣ му бѣлези сѫ слѣдующитѣ: 20 годишънъ, растъ високъ, коса черна, очи черни, мустаки малки и черни.

Умолява се всѣки, който би узналъ мѣстожителството на упомѣнатий Ив. Рачковъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го приведатъ въ горбозначения съдъ.

Ст.-Загора, 17 ноември 1887 г.

Предсѣдателствующий: Г. Славовъ.

2—(3136)—3

Секретарь: П. Славовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6474.

Ст.-Загорски окр. съдъ, съгласно опредѣлението си подъ №. 357 и на основание ст. 850—854 отъ Вр. Съд. Правила, търси отклонившъ се отъ съдебното дирене Мехмедъ Османовъ отъ с. Крущево, Чирпанска околия, обвиняемъ въ нараняване стражара Сали Смайловъ отъ г. Чирпанъ, въ време на исполнение службнитѣ си обязанности.

Отличителнитѣ му бѣлези сѫ тѣзи: 45 годишънъ, ръстъ среденъ, вежди и мустаки редки възруси, лице синаничево, брада бръсната, облечень въ потури и аба шаечени.

Умолява се всѣки, който би узналъ мѣстожителството на избѣгналый Мехмедъ Османовъ, да го извѣсти на най-близкитѣ административни и полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го приведатъ въ Ст.-Загорски окр. съдъ.

Ст.-Загора, 17 ноември 1887 г.

Предсѣдателствующий: Г. Славовъ.

2—(3137)—3

Секретарь: П. Славовъ.

Разградски мирови съдия.**ПРИЗОВКА**

16542.

Разгр. мир. съдия, на основание ст. 115, п. 1 и 117 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Славча Атанасовъ Глауровъ, бивши Разгр. житель, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство въ Бѣлгария, да се яви самъ или чрезъ свой повѣренникъ въ Разгр. мир. съдилище най-касно слѣдъ единъ мѣсеченъ срокъ, отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговори на предявението срещу него искъ отъ Радушъ Атанасовъ отъ г. Разградъ, за една къща. Въ противенъ случай, ще се постави съобразно ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. съдопроизводство.

Разградъ, 21 ноември 1887 г.

Мир. съдия: И. Симеоновъ.

2—(3131)—3

Секретарь: В. Казаковъ.

Сливенски окръжен съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 3198.

Сливенски окр. съдъ на основание ст. 115 п. 3 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Фадлие Али Беева, изъ г. Сливенъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство да се яви въ съда лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ шестъ мѣсeca отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявението срещу нея искъ отъ Агопъ Кеворкиянъ, изъ г. Цариградъ, а живущъ въ гр. Сливенъ, за 5.345 гроша златни.

Въ случай, че не се яви, съдътъ ще пристъпи къмъ разглеждане на дѣлото задочно, съгласно съ ст. 281 п. 1 отъ сѫщите Правила.

г. Сливенъ, 30 ноември 1887 год.

Предсѣдателъ: Е. Мартиновъ.

Подсекретарь: В. Геновъ.

2—(3251)—3

Разградски мирови съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 16291.

Разградски мирови съдия, на основание ст. ст. 115 и 117 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Молла Апти Рюстемовъ, бивши житель Разградски, а сега живущъ въ гр. Кирмашъ (Турция), да се яви самъ, или чрезъ свой повѣренникъ, въ Разгр. мирово съдилище, най-касно слѣдъ четири мѣсeca отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговори на предявението му отъ Х. Ибраимъ Ахмедовъ, отъ гр. Разградъ, искъ отъ 380 лева, происходящъ, отъ поръчителствуванието му предъ Разгр. сиротска касса.

Въ противенъ случай, ще се постави съобразно съ ст. 115 и 116 отъ град. мир. съдопроизводство.

г. Разградъ, 12 ноември 1887 год.

Мировий съдия: И. Симеоновъ.

Секретарь: В. Казаковъ.

2—(3093)—3

Търновски съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1078.

Подписанний, К. Кутевъ, пом. съд. приставъ при Търновски окр. съдъ, на V Трѣвн. участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ №. 1194, издаденъ отъ Трѣвн. мир. съдия на 18 декември 1886 г., въ полза на Алекса Ангеловъ отъ г. Трѣвна, срещу П. Щоковъ отъ сѫщия градъ, за искъ отъ 3,500 гроша и лихвата имъ по 1% отъ 5 декември 1886 год. до исплащанието съ съдебнитѣ разноски 2 лева и съгласно ст. 454 отъ Вр. Съд. Правила, обявявамъ, че отъ датата на послѣдното публикуване настоящето

ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продължи продажбата на слѣдующето дължниково недвижимо имущество, а именно:

1) половина отъ една къща въ г. Трѣвна — горния марада, построена на два етажа: горниятъ отъ три стаи и сондурма, долния — стая, мааза и хашево, направена отъ дървалакъ и покрита съ плочи; на половина къща принадлежи двъръ около $\frac{3}{4}$ дюл., до съсѣди: Стойчовица Кожухарката и главната улица. Описаната част е оцѣнена за 500 лева;

2) половина отъ оградата въ Трѣвненското землище на „Рѣката“, около $2\frac{1}{2}$ дюл., съ предѣли: Стефанъ Цоковъ, рѣка и воденачна вада, оцѣнена за 200 лева.

Помѣнатото имущество е собственность на дължника, не е подъ запоръ или залогъ другому и ще се продава за обезпечение горния искъ на Алекса Ангелова отъ г. Трѣвна.

Наддаванието ще почне отъ първата оцѣнка нагорѣ; желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се явяватъ всѣкидневно въ канцелярията ми въ г. Трѣвна, освѣнъ не-присътственниятѣ дни, гдѣто формалноститѣ ще имъ бѫдатъ достъпни за наддаване.

Трѣвна, 17 ноември 1887 год.

Пом. сѫд. приставъ: К. Кутевъ.

3—(3139)—3

Тетевенски мирови сѫдия.

ПРИЗОВКА

м. 1919.

Съгласно чл. 115, п. 2 отъ Врем. Сѫд. Правила, призовава се бившия жителъ отъ с. Помацка-Лѣшница, а сега живущъ въ с. Мандра (Турция), Юсеинъ Еминъ Джамбазовъ, да се яви въ Тетевенското мирово сѫдилище въ 4 мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на послѣднето трикратно обнардяване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявления противъ тѣхъ искъ отъ Петър Гайтанджиевъ, повѣренникъ на Косто Атанасовъ & съе отъ г. Плѣвенъ, за 133 рубли.

Въ случай, че не се яви, сѫдията ще постъпи съгласно чл. 115 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

Тетевенъ, 23 ноември 1887 г.

Мир. сѫдия: Хрусановъ.

Секретарь: В. Гайдаровъ.

3—(3140)—3

Добришки мирови сѫдия.

ПРИЗОВКА

м. 10048.

На основание ст. 115, п. 1 отъ Вр. Сѫд. Правила, призовава руско-подданий А. Мирадеевичъ, живущъ въ с. Богдайлий, Добришка околия, сега въ Южна България, неизвѣстно въ кой градъ или село, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ сѫдебната зала на Добр. мир. сѫдилище най-касно слѣдъ единъ мѣсецъ, отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на завѣдените противъ него искъ отъ Тодоръ Д. Попковъ жит. изъ с. Богдайлий, за $5\frac{1}{2}$ т. л. и 40 лева.

Добричъ, 23 ноември 1887 г.

Мир. сѫдия: С. Синвирский.
Секретарь: З. Г. Жандовичъ.

3—(3157)—3

ПРИЗОВКА

м. 10049.

На основание ст. 115, п. 1 отъ Вр. Сѫд. Правила, призовава руско-подданий А. Мирадеевичъ живущъ въ с. Богдайлий, Добр. околия, сега въ Южна България, неизвѣстно въ кой градъ или село, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ сѫдебната зала на Добр. мир. сѫдилище най-касно слѣдъ единъ мѣсецъ, отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на завѣдените противъ него искъ отъ Владемиръ Палавѣевъ жит. изъ г. Добричъ, за 530 гроша.

Въ случай на неявка, мировий сѫдия ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

Добричъ, 23 ноември 1887 г.

Мир. сѫдия: С. Синвирский.
Секретарь: З. Г. Жандовичъ.

3—(3158)—3

Кюстендилски окръженъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

м. 3950.

Кюстенд. окр. сѫдъ, съгласно опредѣленіето си, вписано въ протокола му подъ №. 427, държанъ въ сѫдебното му засѣданіе на 2 октомври 1887 год., по угловното дѣло №. 235 отъ 1886 г. и на основание ст. ст. 850—851 отъ Вр. Сѫд. Правила, обявява за всеобщо знаеніе, че търи отклониши се отъ сѫдебното диреніе Анастасъ Георгиевъ отъ с. Горна Козница, Дубнишка околия, обвиненъ въ кражба на 5 кози отъ домътъ на Герги Миленковъ отъ с. Фроловъ, сѫщата околия.

Отличителниятѣ бѣлези на казанни обвиняемъ сѫ: 30 годишъ, рѣсть срѣденъ, лице черно, мустаки черни малки, очи черни, съ двата крака патрать, облѣченъ съ: черна дълга аба, елекъ отъ червено сукно и черни потури, шапка черна кожена и обути съ опинци.

Рѣченниятѣ сѫдъ умолява всѣкого, който би узналъ неговото мѣстожителство, да го извѣсти на най-близкиските полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го проводятъ въ Кюст. окр. сѫдъ.

Кюстендилъ, 16 ноември 1887 г.

За предсѣд., членъ: Сейковъ.

Подсекретарь: Хр. А. Петруновъ.

3—(3047)—3